

TRIBUNALUL ARAD
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
Dosar nr. XXX/108/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR. 5149
Ședința publică din data de 21.11. 2012
Președinte :
Grefier :

S-a luat în examinare în vederea pronunțării acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta SC XXX SRL, împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad- Biroul Soluționare Contestații și DGFP Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, având ca obiect contestație act administrativ.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care , văzând că susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 14.11.2012 care face parte integrantă din prezenta, instanța reține cauza spre soluționare.

T R I B U N A L U L

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul Arad la data de 31.01.2012, reclamanta SC XXX SRL, a solicitat în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad- Biroul Soluționare Contestații și DGFP Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, anularea în parte a Deciziei nr. XXX/09.08.2011 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, prin care a fost respinsă contestația formulată de către reclamantă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. XXX/08.04.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad; anularea în parte a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. XXX/08.04.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad pentru suma de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar - XXX lei; majorări de întârziere - XXX lei; penalități - XXX lei și să se dispună exonerarea reclamantei de plata obligațiilor fiscale stabilite suplimentar prin actele administrative fiscale antemenționate.

În motivare reclamanta arată că, din cuprinsul deciziei de impunere rezultă că a fost stabilită suplimentar baza de impunere și au fost stabilite în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de xxx lei. Reclamanta arată că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. 5080/08.04.2011 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, sunt indicate motivele care în opinia organelor fiscale au justificat stabilirea obligațiilor precizate.

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei de impunere pentru o parte din sumele stabilite suplimentar.

Reclamanta arată că prin decizia de soluționare a contestației nr. XXX/09.08.2011 organul de soluționare a contestației din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a decis admiterea contestației pentru suma de XXX lei și respingerea contestației pentru suma totală de XXX

lei, pentru aceasta din urmă sumă ne fiind luate în considerare argumentele aduse în cuprinsul contestației.

Privitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă celor 3 facturi emise către clientul Magyar Aszfalt din Ungaria - valoarea taxei pe valoarea adăugată pentru care a formulat acțiunea este xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = XXX Iei și penalități = xxx lei), reclamanta arată că potrivit raportului de inspecție fiscală, aceasta datorează TVA în sumă de xxx lei reprezentând TVA colectată suplimentar aferentă facturilor xxx și 30028/31.07.2010 emise către societatea Magyar Aszfalt din Ungaria, pe motivul că societatea nu deține un cod valid de TVA al clientului.

În decizia de soluționare a contestației se arată că facturile în cauză au fost emise către societatea Magyar Aszfalt din Ungaria urmare livrărilor intracomunitare făcute către client, aceste facturi fiind înregistrate atât în evidența contabilă cât și în declarațiile fiscale ca operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere. Se mai arată în cuprinsul deciziei că subscria a cerat permisiunea de a corecta facturile care conțin codul invalid de TVA. prin stornarea lor, întrucât clientul are un alt cod de TVA. de grup valid, însă această solicitare nu a fost reținută deoarece codul de TVA al clientului înscris în contractul încheiat între părți este identic cu cel indicat în facturi.

Reclamanta precizează că a efectuat livrări intracomunitare de balast brut către societatea Magyar Aszfalt, clientul fiind înregistrat în scopuri de TVA în Ungaria, un alt stat membru al Uniunii Europene. Livrările au fost contabilizate corespunzător și declarate organelor fiscale competente. între timp, clientul a solicitat și a obținut de la autoritățile fiscale din Ungaria un cod de TVA de grup, altul decât cel comunicat subscrisei și care, potrivit susținerilor organelor de inspecție fiscală, a fost valabil doar în perioada 07.01.2010-31.01.2010. Cu prilejul inspecției fiscale cât și în soluționarea contestației, aceasta a solicitat permisiunea de a corecta facturile emise inițial care aveau înscrise codul de TVA eronat și de a emite alte facturi cu codul de TVA valid al clientului, solicitare care nu a fost reținută. ulterior, în baza prevederilor art. 159 din Codul fiscal subscria a procedat la stornarea facturilor emise inițial și a emis o alta factură care conține codul de TVA valid al clientului.

Privitor la livrările intracomunitare efectuate la data de 12.02.2009 către societatea Euroaszfalt din Ungaria - valoarea taxei pe valoarea adăugată pentru care a formulat acțiunea este de xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei); reclamanta arătând că potrivit raportului de inspecție fiscală și deciziei de soluționare a contestației, subscria datorează TVA în sumă de xxx lei pentru livrările cantității de 22,9 tone, respectiv a cantității de 23,35 tone (în total 46,25 tone), efectuate la data de 12.02.2009 cu mașina KUL 343, deoarece nu s-au prezentat documente de transport care să justifice scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

Referitor la livrările intracomunitare efectuate către societatea XXX KFT din Ungaria - valoarea taxei pe valoarea adăugată pentru care a formulat acțiunea este de xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei); reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se menționează că societatea nu poate prezenta documentele de transport (CM R-uri) care să justifice scutirea de TVA pentru livrările efectuate către societatea XXX KFT din Ungaria conform facturilor nr. XXX/19.05.2009 și nr. XXX/30.06.2009 și organele de inspecție fiscală calculează TVA colectată în sumă de xxx lei, astfel: factura XXX/19.05.2009, pentru XXX.778 lei și factura XXX/30.06.2009, pentru suma de xxx lei

În decizia de soluționare a contestației se arată că reclamanta a depus un număr de 27 CMR-uri aferente facturii XXX, astfel că din totalul sumei de xxx lei pentru suma de xxx lei s-a admis contestația

iar pentru suma de xxx lei contestația s-a respins în ce privește factura XXX, organul de soluționare a contestației menționând că reclamanta a depus un număr de 20 CMR-uri și că din totalul sumei de xxx lei contestația se admite pentru suma de xxx lei iar pentru suma de xxx lei contestația s-a respins..

Reclamanta precizează că a efectuat livrările intracomunitare către societatea XXX KFT din Ungaria potrivit facturilor nr.XXX/19.05.2009 și nr. XXX/30.06.2009. Livrările au fost efectuate în regim de scutire de TVA, produsele care au făcut obiectul facturilor respective fiind transportate de pe teritoriul României pe teritoriul altui stat membru (Ungaria).

Referitor la achizițiile de arbuști și accesorii de grădină de la S.C. irdendo 2007 S.R.L. valoarea taxei pe valoarea adăugată contestate este în sumă 721 lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei), reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se arată că societatea duce eronat suma de xxx, înscrisă în facturile emise de SC Gardendo 2007 SRL, prezentând TVA aferentă achizițiilor de arbuști și accesorii de grădină, încălcând astfel prevederile art. 145 alin.(1) lit. a) din Codul fiscal, în timp ce în decizia de soluționare a contestației se arată că acest capăt de cerere se respinge deoarece societatea nu a tăcut dovada existenței faptice a spațiului verde, adică a faptului că respectivele achiziții au fost destinate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Reclamanta consideră că, în mod eronat, organul de inspecție fiscală consideră că sunt realizate în folosul operațiunilor taxabile ale unei entități numai acele cheltuieli care au o legătură directă u realizarea obiectului său de activitate. Potrivit normelor contabile, costurile unei activități cuprind cheltuieli directe, cheltuieli indirecte, cât și cheltuieli generale de administrare, chiar dacă acestea din urmă, de regulă, nu se includ în costul de producție 1 unui bun sau serviciu. Prin urmare, cheltuielile cu amenajarea spațiilor exterioare fac parte din categoria cheltuielilor generale de administrare și acestea sunt recunoscute ca i cheltuieli ale perioadei, în condițiile în care astfel de cheltuieli sunt deductibile la calculul profitului impozabil, ele nu pot fi dissociate de cheltuielile efectuate în folosul realizării operațiunilor taxabile din punct de vedere al TVA.

În legătură cu prestările de servicii efectuate de întreprinderea individuală Gebe Santa Andras valoarea taxei pe valoarea adăugată pentru care a formulat acțiunea este de xxx lei (xxx lei + xxx lei) și obligațiile fiscale accesorii aferente(majorari = xxx lei și penalități = xxx lei), reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se menționează că societatea deduce eronat TVA în sumă de 49.XXX8 lei aferentă facturilor emise de întreprinderea Individuală Gebe Santa Andras în perioada ianuarie 2009-septembrie 2010 (pag. 19 din RTF) și în sumă de xxx lei aferentă facturilor emise de același prestator în luna august 2010 (pag.33 din RIF), reprezentând prestări de servicii, respectiv, montări și puneri în funcțiune de instalații precum și reparații la stațiile de jetoane din Sânandrei și Arad.

În cuprinsul raportului de inspecție fiscală se mai menționează că „societatea a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală procese verbale de recepție a lucrărilor de montare instalații și a lucrărilor de reparații" dar, întrucât „societatea nu poate justifica realitatea serviciilor achiziționate și implicit că acestea sunt destinate operațiunilor sale taxabile, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a încălcat prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) din Legea nr.571/2003..." și au considerat că reclamanta nu are drept de deducere a TVA pentru sumele precizate mai sus.

In legătură cu achiziția unei structuri metalice în baza facturii nr.035/19.08.2009 emisă de Szucs Jozsef Egyeni Vallalkozo din Ungaria- menționează că nu se acordă dreptul de deducere a TVA pentru suma de 20.290 lei aferentă unei structuri metalice, întrucât nu a avut loc livrarea. bunului din Ungaria și recepția acestuia România.

În susținerea contestației reclamanta a arătat că livrarea intracomunitară s-a realizat în Ungaria iar efectuarea transportului din Ungaria în România s-a realizat potrivit scrisorii de transport internațional (CMR) nr. 314054 din 12.10.2011.

În a legătură cu facturile emise de Navision Support Omine KFT și Lavinamix Epito KFT constând în contravaloarea licenței și a ratelor lunare aferente unui program informatic - valoarea taxei pe valoarea adăugată este de xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei), reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se menționează că subscrisa a achiziționat un program informatic de contabilitate care nu a fost implementat până la data controlului și organul de inspecție fiscală consideră că societatea a dedus TVA aferentă unor achiziții de bunuri care nu au participat la realizarea de operațiuni taxabile și conform prevederilor art. 145 alin.(2) din Codul fiscal suma de 15.684 lei nu este deductibilă. Pentru aceleași considerente, organul de soluționare a contestației a respins contestația.

Referitor la achiziționarea unui număr de 5 autoturisme de la firma Porsche Ungaria KFT - valoarea taxei pe valoarea adăugată este de xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei), reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se menționează că societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă de xxx lei aferentă unui număr de 5 autoturisme achiziționate de la societatea Porsche Ungaria KFT, pe facturile emise nefiind înscris codul de TVA al subscrisei și că la data controlului aceste autoturisme nu sunt înmatriculate.

Organul de soluționare a contestației a menționat că reclamanta a prezentat la dosarul contestației copii ale facturilor emise de furnizor pentru cele cinci autoturisme, corectate în sensul că pe acestea a fost înscris codul fiscal S.C. XXX S.R.L. întrucât nu s-a făcut dovada că autoturismele au fost înmatriculate, contestația formulată neutru acest capat de cerere fiind respinsă.

Referitor în factura 519/09.09.2010 emisă de Lavinamix Epito din Ungaria - valoarea taxei pe valoarea adăugată este de xxx lei și obligațiile fiscale accesorii aferente (majorări = xxx lei și penalități = xxx lei), reclamanta arătând că în raportul de inspecție fiscală se menționează că reclamanta a dedus în mod eronat TVA în sumă de xxx lei aferentă facturii nr.519/09.09.2010 emisă de Lavinamix Epito din Ungaria, întrucât în factură, în rubrica destinată descrierii bunurilor nu apare menționată descrierea bunului achiziționat, fiind înscrisă doar mențiunea „conform CMR”.

Organul de soluționare a contestației a menționat că societatea a depus factura corectată cu denumirea bunului și ștampila de corecție, contestația fiind respinsă.

Astfel, pentru toate argumentele expuse, reclamanta apreciază că în mod greșit organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina sa, - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar -XXX lei , majorări de întârziere- XXX lei și penalități-XXX lei.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală, solicită respingerea acțiunii reclamantei formulate împotriva Deciziei de 71/09.08.2011 emisă de Biroul Soluționare Contestații, Deciziei de impunere nr. XXX/08.04.2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală.

Prin Decizia nr. XXX/09.08.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad privind soluționarea contestației formulate de reclamantă s-a dispus respingerea contestației formulate de S.C. xxx S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. XXX/08.04.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad pentru suma totală de xxx lei reprezentând xxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, ca neîntemeiată.

In ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă celor trei facturi emise către clientul Magyar Aszfalt din Ungaria, pârâta arată că pentru un număr de 3 facturi emise către clientul Magyar Aszfalt din Ungaria codul de identificare în scop taxă pe valoarea adăugată comunicat a fost invalid la data emiterii facturilor.

S-a reținut ca potrivit reglementarilor legale citate în cuprinsul deciziei de soluționare a contestației, justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările intracomunitare se face cu factura fiscală care cuprinde în mod obligatoriu numele, adresa și codul valabil de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului.

In ceea ce privește livrările intracomunitare efectuate la data de 12.02,2009 către firma Euroaszfalt din Ungaria -valoarea taxei pe valoarea adăugată fiind de xxx lei, pârâta precizează că reclamanta a depus în probațiune scrisorile de transport internațional (CMR) nr. 699694 și nr. 699982 pentru transportul cantității de 22,90 tone respectiv 23.35 tone efectuate cu auto KUL 343, documente despre care pretinde că justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

Organul de soluționare a contestației a constatat referitor la livrările intracomunitare efectuate la data de 12.02.2009 către firma Euroaszfalt din Ungaria că societatea reclamantă a depus un număr de 23 documente justificative CMR-uri (paginile 254 - 276), între aceste documente nu se regăsesc CMR-urile nr. 699694 și nr. 699982 pe care le anexează acțiunii.

In legătură cu livrările intracomunitare efectuate către societatea XXX Kft din Ungaria, pârâta precizează că organul de soluționare a contestației a analizat toate documentele depuse la dosarul contestației de către reclamantă, soluția pronunțată fiind emisă în raport de prevederile legale incidente cauzei și de toate documentele depuse în probațiune de aceasta, conform art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, astfel că în condițiile în care CMR-urile respective nu au fost prezentate organelor de control și soluționare a contestației, reclamanta nu poate beneficia de facilitatea fiscală de scutire de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările intracomunitare respective.

In ce privesc achizițiile de arbuști și accesorii și grădină de la S.C. Gardendo 2007 S.R.L., pârâta precizează, referitor la afirmațiile petentei că arbuștii au fost plantați în Arad și Horia, că nici la sediul din Arad și nici la punctul de lucru din Horia, organele de inspecție nu au constatat existența unui spațiu verde, respectiv „arbuști și copaci.”

In ceea ce privesc- prestările de servicii efectuate de întreprinderea individuală Gebe Santa Andras, pârâta precizează că, în timpul inspecției fiscale, organele de control au solicitat documente justificative pentru prestarea serviciilor, respectiv devize de lucrări, rapoarte de lucru, situație de lucrări care să dovedească prestarea efectivă a serviciilor, societatea reclamantă nefăcând această dovadă.

In ce privește achiziția structurii metalice în baza facturii 035/19.08.2009 emisă de Szucs Jozsef Egyeni Vailalkozo din Ungaria, pârâta precizează că în timpul controlului și în etapa de soluționare a contestației, reclamanta nu a făcut dovada cu mijloace de probă conform art. 65 din Cod procedură civilă că pentru achiziția respectivă poate beneficia de deducerea TVA.

Pârâta precizează în ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziției licenței și a unui program informatic că, în raportul de inspecție fiscală organele de control au constatat că, în toată perioada verificată reclamanta a utilizat un alt program de contabilitate respectiv Maxcont, toate documentele financiar contabile și de gestiune fiind întocmite prin intermediul acestui program. în condițiile în care în timpul inspecției fiscale reclamanta nu a precizat care sunt și în ce constau programele care au fost implementate și folosite de către ea din aplicația Navision 4.0 și nu a prezentat

nici o dovadă a faptului că, anumite programe au fost destinate realizării obiectului său de activitate cu consecința efectuării de operațiuni taxabile (pentru programul de contabilitate reclamanta recunoscând că nu a putut fi implementat), organele de inspecție fiscală în mod corect și legal nu au cordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de xxx lei.

In ceea ce privește achiziționarea unui număr de 5 autoturisme de la firma Porsche Ungaria KFT, pârâta precizează că la dosarul contestației societatea reclamantă nu a prezentat documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, cu care să facă dovada utilizării acestor autoturisme în folosul operațiunilor sale taxabile respectiv nu a prezentat ordine de deplasare, foi de parcurs, etc., neputând face dovada că achizițiile pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă au fost efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile, mai mult reclamanta nu a făcut dovada că autoturismele au fost înmatriculate în România.

In ceea ce privește suma de 10,677 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. 519/09.09.2010 emisă de Lavinamix Epito din Ungaria, pârâta precizează că, în contestația depusă, societatea reclamantă afirmă că s-a corectat factura nr. 519/09.09.2010 prin completarea facturii cu denumirea bunului și ștampila de corecție, depusă în copie împreună cu nota de recepție nr. 1690/09.09.2010 în care la rubrica „cod și denumire articol” este trecut codul 200400100169 și denumirea „schelet metalic pt. infr. piatră”.

Față de aceste prevederi legale se reține că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată din facturile de achiziții în folosul operațiunilor taxabile ale unui contribuabil, persoană impozabilă, de completarea informațiilor obligatorii din facturi.

Astfel, consideră pârâta, în mod corect și legal organele de control au stabilit că reclamanta nu poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. 519/09.09.2010 în sumă de xxx lei.

Organul fiscal arată că TVA aferentă unor achiziții poate fi dedusă conform art. 143 alin. 2 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, doar în cazul în care bunurile importate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății, organele de inspecție fiscală au apreciat că reclamanta nu poate beneficia de restituirea sumei plătite cu titlu de TVA

Din actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt următoarele:

Acțiunea reclamantei este nefondată și va fi respinsă pentru următoarele considerente:

Potrivit Art. 130 1 privind Achizițiile intracomunitare de bunuri,

(1), Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca si un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plata următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoana impozabila, in scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de alia persoana, in numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, in scopul desfășurării economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt

stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri in alt stat membru, in conformitate cu prevederile art.28 alin. (10) si (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, si la a căror achiziție nu sau aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzuta la art. 142 alin. (1) lit g;

3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu viață achiziția intracomunitara de bunuri a căror livrare, daca ar fi România, ar fi fost tratata drept o livrare de bunuri efectuată cu plata.

4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare si achiziționarea de către o persoana juridica neimpozabila a unor de acea persoana in Comunitate si transportate sau expediate intr-un alt stat membru decât cel in care s-a efectuat importul. Persoana juridica neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite in România pentru importul bunurilor, dacă dovedește ca achiziția sa intracomunitară a fost supusa taxei in statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a.

Prin ordinul ANAF nr. 552/2008 s-a reglementat conținutul Declarației recapitulative privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri.

In condițiile art. 154⁴ din Codul fiscal, persoanele care au efectuat în trimestrul de reportare livrări, achiziții în țările membre ale Uniunii Europene, persoanele înregistrate cu scopuri de TVA, ***au obligația de a depune Declarația recapitulativă până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului, la organul fiscal competent și se completează cu operațiunile desfășurate în trimestrul de reportare în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri.***

Pentru achiziții intracomunitare de bunuri în cazul în care furnizorul nu comunică în cod valabil de TVA, dar bunurile sunt transportate de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene achiziția se declară cu declarația recapitulativă astfel:

Tot în conformitate cu prevederile legale ale O M AR prelucrarea declarației recapitulative se realizează de organul fiscal competent, verificarea având în vedere : a) corectitudinea codului de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care realizează operațiuni intracomunitare prin verificarea datelor de identificare din declarație cu cele existente în Registrul persoanelor impozabile în scopuri de TVA;

b.) integralitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA ale operatorilor străini înscrisi în declarația recapitulativă, înscrierea corectă a codului de țară, precum și a numărului de caractere ale codului,

Raportat la cadrul legai incident ce se circumscrie speței deduse judecării, instanța reține referitor la punctul 2.1 din acțiunea reclamantei în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă celor trei facturi emise către clientul Magyar Aszfalt din Ungaria, codul de identificare în scopuri de TVA comunicat a fost invalid la data emiterii facturilor. Așa cum rezultă din prevederile legale reglementate de art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003, (5) *Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:*

a) pentru livrările de bunuri
sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132
alin. (2) și (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin.
(2) Ut. a) - c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile tipicifiționate
în lit a) și h),

Justificarea scutirii de TVA venim livrările intracomunitare se face cu factură fiscală care cuprinde în mod obligatoriu numele, adresa și codul valabil de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului.

Potrivit art. 135 din Codul fiscal, în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri faptul generator intervine la data la care intervine faptul generator pentru livrările de bunuri similare în statul membru în care se face achiziția.

Pentru ca tranzacția să fie considerată intracomunitară și să beneficieze de regimul de taxare inversă, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- ambele societăți trebuie să comunice codurile valabile de TVA înregistrat la organele fiscale din țara lor,

- obiectul tranzacțiilor trebuie să fie numai bunuri economice corporale,

- pentru aceasta tranzacție trebuie să se facă dovada transportului.

Neîndeplinirea unei condiții dintre "cele expuse prevăzute în lege, atrage după sine impozitarea cu TVA a tranzacției/din partea furnizorului,, adică partea care este obligată la plata TVA.

Analizând fluxul contabil al tranzacției achiziției intracomunitare rezultă că, cumpărătorul comunică un cod valabil de TVA vânzătorului ce va fi verificat pe rețeaua europeană în vederea confirmării lui, dacă acest cod de TVA nu este valabil, furnizorul va întocmi factura de vânzare cu TVA aferent țării sale de origine.

Este de reținut că legiuitorul a prevăzut că fiecare persoană impozabilă la momentul efectuării unei operațiuni intracomunitare trebuie să se identifice cu un cod de plătitor de TVA, element obligatoriu pe care trebuie să îl conțină factura așa cum este stipulat în art. 155 alin. 5 lit. i codul fiscal.

Așa cum rezultă din probațiunea administrată în cauză facturile emise de reclamanta SC xxx SRL către clientul maghiar reprezintă livrări balast respectiv factura fiscală nr. 30021/01.06.2010 în valoare de xxx lei , factura fiscală nr. 30027/15.07.2010 în valoare de xxx lei factura fiscală nr.

30028/31.07.2010 în valoare de xxx lei, au fost emise în luna iunie și iulie 2010 codul de TVA xxx comunicat de societatea Magyar Aszfalt din Ungaria și înscris în cele trei facturi emise de reclamantă cât și în contractul încheiat între cele două părți, nu era un cod valid, acesta fiind valid doar în perioada 07.01.2010 - 31.01.2010.

Ca atare, la momentul realizării tranzacțiilor în lipsa unui cod valabil de TVA, documentele justificative prezentate de societatea reclamantă nu justifică scutirea de TVA pentru livrările de balast aferent celor trei facturi fiscale menționate emise de societatea reclamantă.

Este relevant a fi reținut aspectul constat de Compartimentul de Schimb Internațional de Informații care prin Adresa nr. 156/15.02.2011 a comunicat în urma verificării valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, codul valid al societății Magyar Aszfalt din Ungaria era doar în perioada 07.01.2010 - 31.01.2010, astfel că la momentul realizării tranzacțiilor între cele două societăți codul de TVA 11705053 comunicat societății reclamante era invalid de jumătate de an.

Ori, potrivit prevederilor OMFP nr. 1706/2006, cade în sarcina vânzătorului „verificarea valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărătorii din alte state”, obligație legală pe care societatea reclamantă nu a înțeles să o valorifice în condițiile date.

Cu privire la faptul că ulterior încheierii raportului de inspecție fiscală și a emiterii deciziei de soluționare a contestației, reclamanta a depus în instanță facturile emise care conțin codul valid de TVA al clientului, instanța constată că raportat la data emiterii facturi fiscale - 31.12.2011, reclamanta nu a probat în condițiile art. 65 din OG 92/2003, dovada că la momentul realizării tranzacției documentele justificative conțin cod valid de TVA, ce trebuia înscris în declarația Recapitulativă pentru operațiunile desfășurate în trimestrul de reportare în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru livrările de achiziții intracomunitare de bunuri și nu după mai bine de un an de la realizarea tranzacției și livrarea bunurilor, condiție obligatorie pentru a beneficia de scutirea de TVA aferentă livrărilor.

La fel de întemeiat este și motivul reținut de administrația fiscală care a stabilit că societatea reclamantă nu a justificat livrarea intracomunitară și scutirea TVA nici sub aspectul documentelor de transport pe care legislația fiscală le impune a fi prezentate.

Prin contractul încheiat între SC XXX SRL și SC Magyar Aszfalt din Ungaria SRL la punctul 1 din contract se prevede obligația cumpărătorului de a comanda 13.000 mc de la balastiera din Horia la depozitul din Nădlac transport efectuat de SC XXX SRL iar valoarea contractului stipulat la pct.2 este stipulat la prețul de 4300 ft./mc + TVA, ceea ce denotă că părțile au înțeles să realizeze o operațiune purtătoare de TVA.

În aceste condiții instanța reține că la data emiterii facturilor în cauză - 31.12.2011, ulterior realizării transporturilor, a realizării inspecției fiscale (01.02.2011-08.04.2011), a emiterii actului administrativ contestat - 09.08.2011, reclamanta nu a făcut dovada că îndeplinește prevederile art. 143 alin. 2, lit.a în baza cărora operațiunile înscrise în facturile fiscale erau scutite de TVA, astfel că organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit TVA colectată în sumă de 195.751 lei.

Instanța reține faptul că livrările intracomunitare de bunuri pot constitui în anumite condiții operațiuni scutite de TVA atunci când livrarea se face de către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA.

Instanța nu va reține apărarea reclamantei și concluzia expertului potrivit căreia completarea ulterior controlului și soluționării contestației către organul fiscal competent a facturilor cu codul de înregistrare în scopuri TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru ar justifica scutirea de TVA, în speță codul de TVA fiind comunicat reclamantei după ce operațiunile au avut loc.

În sprijinul acestui punct de vedere instanța menționează decizia în interesul legii nr. V/2007 a ÎCCJ. Secțiile Unite.

Prin respectiva decizie a cărei respectare și aplicare este deplin obligatorie potrivit art. 330⁷ Cod procedură civilă, a fost admis un recurs în interesul legii, prin care în aplicarea dispozițiilor expres arătate din Codul fiscal și din Legea nr. 82/1991, s-a stabilit că TVA nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele

justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor pentru care se solicită deducerea respectivei taxe.

Argumentele înfățișate de reclamantă și însușite în raportul de expertiză nu sunt de natură a înlătura ipoteza legală reținută și nici dezlegarea obligatorie dată de Secțiile Unite ale ÎCCJ, dat fiind conținutul normelor legale aplicabile, în cauză la data tranzacțiilor supuse verificării, dată la care reclamanta nu avea codul valid de TVA al cumpărătorului, iar neînscrierea corectă pe facturi a codului de înregistrare în scopuri de TVA așa cum prevăd dispozițiile art. 155 alin. 5 Cod fiscal, element obligatoriu pentru a opera scutirea, conduce la sancționarea persoanei impozabile.

În condițiile date, instanța va înlătura opinia expertului față de problema de drept ce se impune a fi dezlegată în cauză, că nu este menirea expertului să realizeze interpretări ale textelor de lege, mai ales că astfel de interpretări contravin evident și deciziilor cu putere de lege dezlegate de ICCJ Secțiile Unite.

Referitor la livrările intracomunitare efectuate la data de 12.02.2009 către firma Euroaszfalt din Ungaria, instanța reține că reclamanta nu poate beneficia de facilitatea de scutire de TVA pentru livrările intracomunitare respective, organele fiscale stabilind corect TVA colectată în sumă de 330 lei.

Instanța constată ca întemeiată argumentația organului fiscal respectiv că nici cu privire la acest aspect nu și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor prin dispozițiile art. 213 alin. 4 Cod .procedură fiscală de care dispune pentru a se pronunța asupra probelor noi depuse de petentă în susținerea cauzei.

Cu privire la depunerea în probațiune la dosarul cauzei a scrisorilor de transport internațional CMR nr. 699694 și 699982 pentru transportul cantități de 23,90 tone respectiv 23,35 tone efectuate cu auto KUL 343, instanța apreciază că cele două CMR-uri anexate acțiunii neprezentate organelor fiscale, nu fac dovada deplină pentru a justifica scutirea de TVA.

La fel de relevant este și faptul că societatea reclamantă avea obligația să înregistreze în Declarația recapitulativă cod 390, livrările de bunuri efectuate în trimestrul I 2009 în sumă de 2.536.xxx lei către societatea maghiară Euroaszfalt din Ungaria reclamanta fiind notificată în acest sens prin dispoziția de măsuri nr. 5081/08.04.2011.

Conform dreptului comunitar (hotărârea din 27 septembrie 2007 cauza C-146/05, Albert Colle c. Finanzanf Limburg an der Lahm) organul fiscal are obligația de a da eficiență stării reale de fapt, adică în speță faptului că achiziția efectuată de reclamantă a fost efectuată în folosul realizării operațiunilor taxabile ale societății.

Reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii acestei condiții legale deși respectiva obligație îi incumbă pentru a beneficia de facilitatea fiscală de scutire de TVA pentru livrările de bunuri intracomunitare respective.

Cu privire la livrările intracomunitare efectuate către societatea XXX KFT din Ungaria, instanța reține că așa cum a arătat pârâta din decizia de soluționare a contestației rezultă că reclamanta a depus 27 CMR-uri ca documente justificative aferente facturii XXX/19.05.2009 și un nr. de 20 CMR-uri aferente facturii XXX.

Analizând cele 19 CMR-uri, s-a constatat că, la momentul soluționării contestației societatea a depus la dosarul cauzei un număr de 91 CMR-uri privind livrările înscrise în factura nr. XXX/19.05.2009 și un nr. de 19 CMR-uri aferente facturii XXX /3Q.06.2009.

Prin referatul întocmit de organele de Inspecție Fiscală s-a stabilit că pentru factura nr. XXX/19.05.2009 societatea nu a prezentat documente justificative pentru cantitatea de 1.096,70 tone, iar pentru factura nr. XXX/30.06.2009 pentru cantitatea de 569 tone. Referitor la factura nr. XXX/30.06.2009 societatea a depus în prima fază un număr de 19 CMR-uri deși în centralizatorul atașat acestei facturi menționează că sunt 24 CMR-uri; totodată se menționează că cele 19 CMR-uri reprezintă în fapt 17 CMR-uri, întrucât unele CMR-uri aferente acestei facturi au fost depuse în dublu exemplar. Astfel CMR- din data de 10.06.2009 pentru cantitatea de 24,30 tone și CMR din data de 10.06.2009 pentru cantitatea de 23,50 tone . aceste documente de transport aferente facturii XXX

/30.06.2009 nu au fost considerate de organele de Inspecție Fiscală ca și documente justificative deoarece ele aveau puse ștampila aparținând unui număr de 2 societăți, respectiv Euroaszfalt și Stanvia KFT din Ungaria. Având în vedere că ele nu au fost acceptate ca și documente justificative pentru livrarea intracomunitară, societatea a depus ulterior alte documente de transport, respectiv cele depuse în data de 21.06.2010 din care un nr. de 27 CMR-uri pentru factura nr. XXX/19.05.2009 totalizând cantitatea de 632,1 tone iar pentru factura nr. XXX/30.06.2009 un nr. de 20 CMR-uri totalizând cantitatea de 472,85 tone.

În lipsa dovediri cu mijloace legale de probă constând în: CMR, Scrisoare de transport internațional, Aviz de expediție, factură fiscală emisă în baza unui contract sau comandă de achiziție, furnizorul are obligația de a întocmi factura fiscală cu TVA aferent țării sale de origine.

Or, așa cum rezultă din analiza deciziei emise de organul fiscal în soluționarea contestației la momentul controlului se evidențiază în mod expres lipsa scrisorilor de trăsură aferente transportului.

Instanța reține că reclamanta nu a făcut această dovada a documentelor justificative privind livrările intracomunitare de bunuri sunt corect întocmite, acestea nefiind prezentate la controlul respectiv în procedura contestației administrativ fiscale formulate de aceasta.

Instanța reține cu privire la depunerea ulterioară în cursul judecății a CMR-urilor invocate lipsă în timpul controlului și considerate a fi documente justificative în expertiza contabilă că, deși în expertiza contabilă se face trimitere la un număr de 24 CMR -uri pentru cantitatea totală de 269 tone balast livrat conform facturii nr. XXX și un număr de 92 CMR-uri pentru cantitatea totală de 21119 tone balast livrat conform facturii XXX, expertul nu analizează conținutul pentru a stabili dacă acestea întrunesc sau nu condițiile de fond și de formă pentru a fi reținute ca documente justificative care să justifice operațiunile taxabile.

Astfel la o primă analiză instanța constată că în CMR-ul nr. 690753 fila 200 dosar deși este menționat tichetul de cântar, proba certă era depunerea și a bonului de cântar în care sunt menționate ora, data și cantitatea înscrisă a fi transportată.

În alte CMR-uri depuse ulterior controlului și însușite în raportul de expertiză nu sunt trecute tichetele de cântar sau avizul de expediție probă certă în baza căreia se efectuează transportul, documente legale care justifică livrarea balastului din România în Ungaria sub aspect cantitativ și valoric.

Această deficiență se regăsește în majoritatea CMR-urilor depuse la dosarul cauzei în care la rubrica 9 se poate vedea clar documentele emise de transportator ce trebuie a fi înscrise în vederea justificării transportului efectuat, documente a căror lipsă rezultă cu puterea evidenței.

Tot din analiza acestor înscrisuri noi depuse la dosarul cauzei rezultă că factura fiscală este emisă pentru toată cantitatea de balast livrată în 2009 necorelarea cu CMR-urile depuse și neștampilate fiind concludente.

Potrivit art. 58 lit.e din OUG nr. 109/2005 , documentul de transport nu este altceva decât scrisoarea de transport (CMR) - documentul care însoțește marfa și din cuprinsul căruia trebuie să rezulte datele menționate la pct.17 al art.3 din OUG 109/2005, cu modificările și completările ulterioare: „document de transport - document care se afla la bordul autovehiculului rutier pe toată durata derulării transportului, având înscrise date privind întreprinderea care efectuează transportul, expeditorul, beneficiarul transportului, mărfurile sau persoanele transportate, după caz, și care trebuie să facă posibilă stabilirea categoriei și a tipului de transport rutier efectuat”.

Potrivit prevederilor art.40 alin. 1, 2 și 3 din Ordinul MTCT nr. XXX92/2006 actualizat în conformitate cu modificările și completările ulterioare, documentul de transport C.M.R. , prevăzută de Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (Convenția C.M.R.) la care România a aderat prin Decretul nr. 429/1972 și al cărei model este prevăzut în anexa nr. 6 la prezentele norme.

Potrivit art.5 din Convenția CMR la care România a aderat prin Decretul nr.429/1972 „scrisoarea de trăsura este întocmită în trei exemplare originale, semnate de expeditor și de

transportator (...) „, Primul exemplar se remite expeditorului, al doilea însoțește marfa, iar al treilea se reține de transportator.

La art. 6 din același act normativ, sunt enumerate datele pe care trebuie să le conțină scrisoarea de trăsură.

S-a reținut totodată că în vederea efectuării unui transport rutier de marfa, operatorul de transport rutier trebuie să dețină la bordul vehiculului, pe toată durata transportului, o copie conformă a licenței de transport precum și toate documentele prevăzute de legislația în vigoare și Normele prevăzute de OMTCT XXX92/2006.

Din definiția dată de art.3 pct. 17 din OUG nr. 109/2005 modificată și aprobată de Legea 102/2006, rezultă că documentul de transport trebuie să faciliteze stabilirea categoriei și a tipului de transport rutier efectuat și să aibă înscrise datele privind transportatorul, expeditorul, beneficiarul și marfa transportată, fiind un document specific, necesar și obligatoriu transportului rutier public de marfa.

Prevederile Legii nr. 102/2006 se coroborează cu prevederile OMTCT XXX92/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, care statuează la art.40 (2) următoarele: pentru transportul rutier de mărfuri prin document de transport, se înțelege scrisoarea de transport C.M.R., prevăzută în Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (Convenția CMR), la care România a aderat prin Decretul nr.429/1972.

În acest sens este corectă susținerea organului fiscal în sensul că expertiza contabilă în cauză face trimitere la documente depuse la dosarul cauzei, asupra cărora organul fiscal nu a avut posibilitatea să se pronunțe. Organele de control vor permite deducerea TVA în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate în conformitate cu art. 159 Cod fiscal.

Instanța va înlătura concluziile raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, opinia expertului rezumându-se la o concluzie generică asupra existenței a 116 CMR-uri fără ca acestea să fie concretizate, analizate sub aspectul datelor necesare pe care le conțin pentru a demonstra realitatea operației desfășurată de reclamantă la momentul achiziției mai ales că aceste documente sunt înscrisuri noi asupra cărora organul fiscal nu a avut posibilitatea să se pronunțe cu atât mai mult, se impunea verificarea acestor documente în caz contrar neavând nici o relevanță asupra legalității exercitării dreptului de deducere a TVA și asupra caracterului deductibil sau nedeductibil atâta timp cât nu s-a probat că facturile fiscale nr. XXX/30.06.2009 și factura fiscală nr. XXX/19.05.2009 emise pentru cantitatea totală de 2149 tone balast brut concordă cu documentele de transport la care expertul face trimitere, respectiv că acestea conțin elementele prevăzute de art. 155 alin. 5 din legea 571/2003, motiv pentru care în raport cu situația reală de fapt instanța apreciază că societatea reclamantă datorează TVA suplimentar datorat în sumă de 4938 lei calculat corect de organul fiscal.

În legătură cu achizițiile de arbuști și accesorii de grădină de la **SC Gardendo 2007** instanța apreciază că SC XXX SRL și-a exercitat nelegal dreptul de deducere al TVA în sumă de 721 lei aferentă achiziției.

Contrar susținerilor reclamantei care și-a însușit opinia expertului respectiv că, cheltuielile cu achiziția arbuștilor reprezentând cheltuieli generale de administrare, instanța reține că potrivit dispozițiilor, art. 145 din codul fiscal alin. 2 lit. a, „*orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă. acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.*”

În considerarea acestor prevederi legale rezultă că este nelegală deducerea TVA-ului în sumă de 721 lei aferentă achizițiilor de arbuști și accesorii grădină fără a proba că acestea au fost efectuate în vederea realizării operațiunii taxabile în condițiile art. 145 alin. 1 lit. a din Codul fiscal.

Cu privire la rezolvarea acestei probleme este relevantă susținerea reclamantei care a învederat organul de inspecție că respectivii arbuști și copaci au fost plantați la Arad și Horia urmare a măsurilor

întreprinse de Garda de Mediu pentru a crea spațiul verde, stare de fapt care nu s-a dovedit a fi conformă cu realitatea, în cele verificate la fața locului de organele de inspecție.

Față de constatările organului fiscal la momentul desfășurării inspecției fiscale că nu au constatat nici la sediul din Arad și nici la punctul de lucru din Horia existența arborilor arbuști și nici accesorii de grădină și față de opinia expertului care menționează o altă stare faptică și anume că acești arbuști ar exista la sediul din Arad, fără a concluziona însă cu privire la accesoriile de grădină achiziționate pentru care s-a dedus TVA aferent, instanța reține că potrivit art. 145 alin. 2 Codul fiscal, „orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”.

Instanța apreciază că reclamanta nu poate dovedi că achiziția în cauză a fost efectuată în folosul realizării operațiunilor taxabile ale societății, societatea a dedus eronat TVA aferent unor achiziții de bunuri care nu au participat la realizarea de operațiuni taxabile, astfel conform art. 145 alin. 2 din Codul fiscal suma de 721 lei nu este deductibilă.

Inadvertența este cu atât mai mult vădită, în raportul de expertiză arătându-se mai apoi că spațiul verde ar fi fost amenajat la sediul firmei din Arad, str. Ovidiu FN, fotografiile depuse în instanță la dosarul cauzei nefiind relevante și în măsură să confere certitudinea amenajării spațiului verde ulterior, de vreme ce la solicitarea organelor fiscale s-a indicat un alt loc în care s-ar fi făcut amenajarea fără a fi prezentate și la controlul realizat, cu atât mai mult, lipsa accesorilor de grădină facturate nu susțin cele afirmate de reclamantă.

Cu privire la faptul că societatea reclamantă deține documente pentru deducerea TVA în sumă de 54.828 lei aferentă prestărilor de serviciu efectuate de întreprinderea Individuală Gebe Santa Andraș, instanța reține că societatea reclamantă a depus la dosarul contestației un centralizator al facturilor emise în număr de 4, facturi care nu sunt aferente perioadei verificate, respectiv facturile nr. 74/02.11.20 75/02.11.2010,

- reclamanta a depus pentru factura nr. 62/XXX.02.2010 a cărei valoare fără TVA este de 14.000 lei, două situații de lucrări, una cu valoarea 14.000 lei, iar cea de a doua cu valoarea de 22.500 lei, cuprinzând lucrări diferite;
- pentru facturile nr. 51/10.11.2009 (valoare fără TVA de 22.000 lei TVA de 4.275 lei), nr. 6/28.06.2010 (valoare fără TVA de 12.500 lei și TVA | 2.375 lei), nr. 7/30.06.2010 (valoare fără TVA de 4.000 lei și TVA de 760 I reclamanta nu a depus situații de lucrări.
- situațiile de lucrări depuse la dosarul contestației cuprind o descriere generală a lucrărilor, fără ca în acestea să se specifice materialele folosite cantitatea lor, costul materialelor pe fiecare fel de material și pe fiecare fel de lucrare, precum și costul manoperei pe fiecare fel de lucrare, nefiind precizate tarifele pentru prestările de servicii care fac obiectul contractuali încheiat cu întreprinderea Individuală Gebe Santa Andras

Instanța reține că, în soluționarea contestației, organul competent a avut în vedere și declarația administratorului din care rezultă că au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale, iar din analiza situațiilor de lucrări depuse de reclamantă în susținerea cauzei odată cu contestația, a rezultat că acestea conțin o enumerare a unor lucrări și valoarea totală a acestora, fără a cuprinde elemente probatorii din care să rezulte necesitatea și realitatea serviciilor achiziționate de către societatea reclamantă, respectiv tarifele pentru fiecare lucrare efectuată și modul în care s-a stabilit valoarea totală facturată.

Opinia expertului a fost că societatea nu datorează TVA, deoarece există situații de lucrări pentru facturile emise și procese verbale de recepție a lucrărilor de montare instalații și a lucrărilor de reparații.

În fapt, rezulta ca expertul susține ca reclamanta justifica serviciile prestate, doar prin faptul că prezintă înscrisuri care poartă denumirea de „Situații de lucrări” și note de recepție pe care sunt înșirate doar niște descrieri de lucrări, descrieri care de altfel sunt cuprinse și în facturi. Nu rezultă nici din contract și nici din așa zisele situații de lucrări cum s-a ajuns la valoarea facturată,

considerând ca societatea reclamanta ar fi trebuit sa fie interesată ca prestatorul serviciilor sa-i justifice valoarea facturata, prin prezentarea devizului de lucrări, care sa conțină date cu privire la materialele site, cantitatea lor, costul materialelor si al manoperei pe fiecare fel de are, ori din conținutul actelor prezentate de societatea reclamanta, nu se acest lucru.

Conform prevederilor Titlului II, pct 48, din HG nr. 44/2004 cu modificările si completările ulterioare:

"Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanta, asistenta sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulative următoarele condiții:

- serviciile trebuie sa fie efectiv prestate, sa fie executate în baza unui contract - încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale căzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează i: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate .",

În raport de aceste prevederi legale, se retine că, prin documentele prezentate, societatea nu a putut face dovada că serviciile facturate au fost efectiv prestate, invocarea prevederilor de ia de la Titlul II " Impozit pe profit" facându-se cu scopul de a confirma starea de fapt, în sensul că reclamanta deține mijloace de proba cu care să facă dovada realității prestărilor de servicii pentru care pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Totodată, consultantul motivează ca societatea avea drept de deducere a TVA întrucât "pentru a se putea deduce TVA este nevoie de factura fiscală".

Potrivit art. 145 alin. (1) lit. a din Codul fiscal care reglementează dreptul de deducere, „ *Orice persoană impozabilă are dreptul sa deducă taxa aferenta achizițiilor, dacă acestea sunt* destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

- a) operațiuni taxabile (...)"

Astfel, potrivit acestor prevederi, deductibilitatea TVA este condiționată de prestarea efectivă a serviciilor.

Afirmația reclamantei privitor ia faptul că situațiile de lucrări depuse în instanță la dosarul cauzei probează că serviciile facturate de către Întreprinderea Individuală Gebe Santa Andras ar fi fost efectiv prestată, nu este susținută cu probă relevantă care să facă dovada realității prestărilor de servicii pentru care consideră că se justifică deducerea dreptului de deducere ai TVA.

Așa cum rezultă din analiza situației de lucrări depuse de reclamantă în faza administrativă a soluționării contestației, concluzia organului fiscal competent privitor la constatarea justă că aceste situații de lucrări conțin o enumerare a unor lucrări și valoarea totală a acestora, fără a cuprinde elemente probatorii din care să rezulte realitatea serviciilor prestate, este însușită și de instanță deoarece reclamanta nu a justificat cu situația de lucrări depuse la dosarul cauzei nici pe parcursul judecării prestarea efectivă a serviciilor achiziționate, expertiza mărginându-se la exemplificarea acestor situații de lucrări dar care nu conțin devizul cu materialele folosite, cantitatea lor, costul efectiv pe fiecare material și pe lucrare, costul manoperei respectiv care sunt tarifele pentru prestările de servicii care fac obiectul contractului de execuție încheiat cu întreprinderea Individuală Gebe Santa Andras.

Mai mult, neregularitatea evidențiată se coroborează și cu lipsa situației de lucrări atașate la facturile fiscale la momentul emiterii acestora, știut fiind faptul că situațiile de lucrări trebuie înainte de toate acceptate de beneficiar cu privire la materiale, manoperă, tarife, adică, devizul lucrării din care să rezulte valoarea totală a facturii fiscale.

Neprocedând astfel, se ridică întrebarea firească la care nici expertiza nu a dat un răspuns, de ce apar neconcordanțe între facturile fiscale emise în 2009 respectiv factura fiscală nr. 51/10.11.2009 cu valoarea de 22.000 lei, factura fiscală nr. 6/28.06.2010 cu valoarea de 12.500 lei, factura fiscală nr. 7/30.06.2010 cu valoarea de 4.000 lei, achiziția serviciilor fiind făcută conform situației de lucrări în anul 2011, iar TVA-u! a fost dedus în anii 2009, 2010, contrar dispozițiilor legale prevăzute de art. 145

alin. 2 lit. a din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevede în mod expres că , (2) *Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile*

Cu privire la deductibilitatea TVA -ui în valoare de 54.828 lei instanța reține că reclamanta nu a justificat TVA-ul dedus pentru achiziția bunului pentru lucrări executare, instanța înlătură concluziile raportul de expertiză care a concluzionat că pentru suma de xxx lei există documente justificative potrivit cerințelor legale impuse de codul fiscal în materia deducerii TAV-ului, deoarece doar din faptul că ulterior controlului soluționării contestației de către , organul fiscal competent expertiza face referire la situații de lucrări pentru; lucrări executate , nu poate concluziona în sensul reținerii unei situații veridice, în primul rând reclamanta nu a prezentat în tipul inspecției fiscale și nici ia dosarul contestației contractele executare de lucrări pentru lucrările executate din facturile emise în aceeași perioadă pentru a justifica în primul rând încorporarea cheltuielilor materiale înregistrate în evidența contabilă.

De altfel cu privire la critica organului fiscal privitor la faptul că societatea reclamantă nu a pus la dispoziția organelor fiscale competente documentele care să justifice legalitatea deducerii de TVA reclamanta nemotivând în nici un fel această atitudine considerând doar că depunerea generică a situației de lucrări justifică și realitatea operațiunii impozabile, fapt contrazis așa cum s-a relevat prin lipsa mijloacelor de probă care să dovedească certitudinea lucrărilor prestate respectiv prin înscrierea pe facturile emise în baza contractului respectiv a numărului și data constatării, data acceptării valorii facturilor emise, menționii obligatorii cuprinse la art. 3 alin. 4 din Ordinul MF nr. 29/2003.

Deși în cuprinsul raportului de inspecție fiscală cât și în deosebi în actul administrativ contestat de soluționare a contestației reclamantei, autoritatea fiscală argumentează în fapt și drept conform art. 65 Cod procedură civilă că reclamanta nu a prezentat devize de lucrări aferente lucrărilor executate și astfel nu pot fi justificate consumurile de materiale, instanța constată că expertiza contabilă efectuată în cauză este neconcludentă întrucât nu a confirmat sau infirmat constatările organului fiscal referitoare la existența sau inexistența devizelor de lucrări aferente și nici nu a individualizat în concret documente justificative care să se coroboreze cu situația de lucrări reținute ca fiind suficiente pentru dreptul de deducere a TVA-ului aferent facturilor fiscale emise de societatea maghiară.

Având în vedere aspectele prezentate, rezultă că reclamanta nu poate justifica prestarea efectivă a serviciilor achiziționate și implicit că acestea sunt destinate operațiunilor sale taxabile, încălcând prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, astfel că organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 54.828 lei.

Referitor la deducerea sumei de 20,290 lei reprezentând TVA aferent facturii fiscale nr. 035/19.08.2009 emisă de Szucs Jozsef Egyeni Vallalkozo din Ungaria, instanța constata că societatea reclamantă nu a declarat achiziția schelei în declarația recapitulativă cod 390 deși factura fiscală nr. xxx a fost emisă în anul 2009 și din care rezultă detaliat valoarea bunului, valoarea manoperei și valoarea materialelor încorporate pentru construcția schelei, aspect care contrazice astfel susținerea reclamantei însușită de expert conform căreia este vorba despre un avans pentru o investiție, afirmație contrazisă de înscrierile administrate în cauză, respectiv scrisoarea de transport internațional CMR nr. 314054 din 12.10.2011 care certifică faptul că la momentul emiterii facturii fiscale 035 din 2009 bunul nu a fost livrat, reclamanta nefăcând dovada înregistrării în Declarația recapitulativă pentru livrările de achiziții intracomunitare nici a pretinsului avans pentru investiție, cu toate că în evidența contabilă a societății acest bun nu a fost înregistrat în contul 232 „ avansuri acordate pentru imobilizări corporale”.

Cum legat de acest aspect reclamanta nu a probat că la data emiterii facturii fiscale de către furnizorul maghiar, bunul a fost și livrat, respectiv intrat în gestiunea societății reclamante pentru achiziție, respectiv societatea reclamantă nu a probat că aceasta este destinată operațiunilor sale taxabile, în factura fiscală 035/19.08.2009 a fost consemnată

operațiunea de livrare a unui bun dar care faptic până în 2011 nu a fost livrat și nici recepționat de reclamantă, astfel că societatea reclamantă a dedus eronat TVA în sumă de 20.290 lei aferent facturii fiscale emisă în 2009.

Cu privire la deducerea sumei de 15.684 lei reprezentând TVA aferent achiziției licenței și a unui program informativ, instanța constată că reclamanta SC XXX SRL nu a făcut dovada cu mijloace de probă că achiziția a fost efectuată în folosul realizării operațiunilor taxabile ale societății, respectiv că pentru achiziția intracomunitară poate beneficia de deducerea taxei pe valoarea adăugată

De altfel însăși expertul recunoaște că este legal datorată suma , operațiunile nefiind efectuate în folosul operațiunilor taxabile ale societății însăși.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că SC xxx SRL a achiziționat un program informativ de contabilitate care nu a fost implementat până la data controlului.

Documentele necesare pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA aferent achiziției de programe informatice de la Navision Sunort Online KFT și Lavinamix Epito KFT nu fac dovada faptului că programul informatic a fost destinat realizării obiectului de activitate cu consecința efectuării de operațiuni taxabile, însăși reclamanta recunoscând că se fac încă demersuri pentru implementarea programului achiziționat.

Instanța consideră că societatea a dedus TVA aferentă unor achiziții de bunuri care nu au participat la realizarea de operațiuni taxabile și conform prevederilor art. 145 alin. 2 din Codul Muncii suma de xxx lei nu este deductibilă.

Referitor la suma de xxx lei aferentă achizițiilor de autoturisme de la firma Porche Ungaria KFT, instanța reține ca judicios argumentată opinia organului fiscal, respectiv că în legătură cu cele 5 autoturisme, s-a reținut că societatea reclamantă nu a prezentat nici un document justificativ de natura mijloacelor de probă reglementat de Codul de procedură fiscală cu care să facă dovada utilizării acestor autoturisme în folosul operațiunilor sale taxabile (ordine de deplasare, foi de parcurs) pentru a justifica că, achizițiile pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă de 2.698 lei au fost efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Sușinerile reclamantei și opinia expertului respectiv că înmatricularea unui mijloc de transport nu reprezintă o condiție pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, nu este contrazisă de instanță, dar deopotrivă instanța găsește de cuviință să arate că reclamanta nu are dreptul de deducere pentru TVA în sumă de 2.698 lei aferent achiziției de autoturisme, în opinia instanței nu pentru faptul neînmatriculării ca operațiune tehnică materială ci pentru că societatea reclamantă nu a făcut dovada utilizării acestor autoturisme în folosul operațiunilor taxabile în condițiile prevăzute de art. 146 din Codul fiscal.

De asemenea potrivit OMFP nr. 3055/2009 achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi și second hand, din punct de vedere contabil și a prevederilor Legii nr. 82/1991, mijlocul de transport se înregistrează în funcție de destinația lui în activitatea societății, ca mijloc fix și se amortizează pe durata normală cu utilizare a acestuia.

Tot conform prevederilor contabile în vigoare menționate, pentru a înlătura confuzia legată de înmatricularea autovehiculelor, instanța amintește și faptul că *mijloacele de transport reprezintă active ale societății deținute pentru a fi utilizate în producția de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative*, Acesta este scopul avut în vedere de legiuitor la amortizarea acestor mijloace fixe, la stabilirea duratei normale de utilizare de la data intrării în patrimoniu și în esență la declararea acestor autovehicule achiziționate la organul fiscal competent în vederea calculării impozitului datorat.

Faptul că cele 5 mașini achiziționate de ia societatea maghiară nu participă la realizarea de operațiuni taxabile și mai mult datorită faptului că pe facturile fiscale emise de furnizor nu era înscris codul de TVA valabil al SC XXX SRL reprezintă un argument legal în plus pentru

a concluziona că deducerea TVA-ului în sumă de 2698 lei a fost făcută cu încălcarea prevederilor art. 146 din Codul fiscal.

În ceea ce privește suma de 10.677 lei reprezentând TVA aferentă facturii fiscale nr. 519/09.06.2010 emisă de Lavinamix Epito din Ungaria, instanța reține ca argumentat opinia organului fiscal cu privire la faptul că în Nota de recepție nr. xxx prezentată organului fiscal la momentul controlului și nota de recepție nr. 1690/09.09.2010 depusă ulterior, documente din care rezultă informații contradictorii și anume că potrivit facturii fiscale nr. 519/09.09.2010 s-au achiziționat piese cauciuc instalație sortare cod 200400100014, iar în NIR 1690/06.09.2010 aferent facturii fiscale 519/09.09.2010 s-a achiziționat schelet metalic pentru infr. piatră cod 200400100164.

Cu privire la această contradicție instanța constată că expertiza contabilă nu demonstrează efectiv care dintre bunurile achiziționate și recepționate au intrat în gestiunea sa, pe cale de consecință dacă respectivele bunuri sunt destinate în folosul operațiunilor sale taxabile, condiție sinequa non pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Instanța va ține cont de aspectul învederat de organul fiscal, necontestat de reclamantă, că din datele comunicate de compartimentul de achiziții informațional reiese că SC Lavinamix Epito din Ungaria nu a declarat livrarea intracomunitară către SC XXX SRL în valoarea de 3000000 HUF.

Potrivit art. 145 alin.3 din Legea 571/2003 privind codul fiscal dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate și prestațiile de serviciu care i-au fost prestate ori urmează să fie prestate de o altă persoană impozabilă.

Față de dispozițiile art. 145 alin. 3 mai sus menționat se poate menționa faptul că legiuitorul în mod clar și fără echivoc a stabilit că orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor numai dacă aceste achiziții sunt în folosul operațiunilor sale taxabile.

Prin urmare, în cazul unor bunuri sau servicii facturate pentru care nu s-a făcut dovada certă cu documente justificative că au fost efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile, taxa pe valoarea adăugată nu este deductibilă.

Existența bunurilor corporale face diferența acestor tranzacții de achiziții intracomunitare față de cele care au ca obiect prestările de servicii derulate între două entități economice europene din două state membre diferite, care au un alt regim de impozitare din punct de vedere al TVA -ului bunuri care potrivit celor două CMR-uri și a facturilor fiscale emise și corectate, nu face dovada deplină a efectuării tranzacției în condițiile reglementate de dispozițiile legale aplicabile operațiunii în cauză, în CMR-ul aferent nefiind evidentiat bunul livrat.

Neconcordanța dintre cele două CMR-uri în care apare achiziționat schelet metalic pentru infr. piatră, respectiv piese de cauciuc instalație sortare, în condițiile în care nici CMR-ul aferent transportului achiziției nu aduce lămuriri cu privire la bunurile achiziționate deși obligația cumpărătorului pentru a deduce TVA aferent bunului achiziționat se justifică cu facturi fiscale care trebuie să conțină elementele prevăzute de art. 155 alin. 5 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și anume „ factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele indicii : h - denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate precum și particularitățile prev. 1 art. 125 alin. 3 în definirea bunurilor”.

Totodată potrivit pct. 46 alin. 1 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 171/ 2008 Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art 146 alin. 1 din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe baza electronică în condițiile stabilite la pct. 73 care să conțină cel puțin informațiile prev. la art 155 alin. 5 Cod fiscal.

Instanța va da eficiență și cu privire la soluționare acestui capăt de cerere, aceeași Decizie nr. V din 15 ianuarie 2007 a ICCJ obligatorie potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care a statuat că TVA nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative înscrise nu conțin informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.

Față de prevederile legale care se circumscriu stării reale de fapt în considerarea aspectului netăgăduit că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a TVA din facturile de achiziții, în folosul operațiunilor taxabile ale contribuabilului, persoana impozabilă de completarea informațiilor obligatorii din facturi, instanța reține că societatea nu are drept de a deduce suma de 10677 lei aferent facturii fiscale nr 519/09.09.2010.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de 150.163 lei aferentă taxei pe valoarea adăugată stabilită, calculată în sarcina reclamantei prin Decizia de impunere nr. XXX/08.04.2011 instanța în baza art. 32 din OG nr. 92/2003 privind Codul fiscal, în considerarea principiului de drept accesorium sequitur principalem, apreciază că societatea reclamantă datorează și accesorii aferente în sumă totală de 106328 lei din care majorări de întârziere de 58.734 lei și 47.594 lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin decizia de impunere emisă de organul fiscal competent.

Instanța consideră că respingerea dreptului de deducere a TVA nu constituie o încălcare directă și nemijlocită a principiului neutralității, consecința directă fiind plata TVA, întrucât respingerea dreptului de deducere este imputabilă contestatoarei care a manifestat o neglijență nepermisă unui comerciant, utilizând documente care nu au caracter de

documente justificative în sensul legii, formalismul, chiar excesiv fiind - impus chiar de legiuitor comercianților în ce privește documentele justificative de care aceștia înțeleg să se folosească, cu consecințele la care aceștia se expun în cazul ignorării legii.

Reglementarea incidentei dată în materie pentru completarea documentației justificative exclude cum este cazul în speță, varianta completării parțiale a CMR -urilor, lipsa avizului de expediție, legiuitorul impunând cu titlu de condiție obligatorie indicarea în cuprinsul documentului a tuturor mențiunilor obligatorii pentru ca acesta să dobândească caracter de document justificativ

în ceea ce privește obligațiile care decurg din art. XXX alin. 1 lit.a din Directiva a VI-a din 17.05.1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre - Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, dispoziție ce permite statelor membre să stabilească formalitățile privind exercitarea dreptului de deducere în situația taxării inverse, din moment ce este incontestabil că sistemul de taxare era aplicabil operațiunilor respective, principiul neutralității fiscale impune ca deducerea TVA-ului aferentă intrărilor să fie acordată dacă cerințele de fond sunt îndeplinite.

În consecință, din moment ce administrația fiscală dispune de informațiile necesare pentru a stabili ce persoană impozabilă este obligată la plata de TVA, în conformitate cu disp. art. 22 alin 7 și 8 din a șasea directivă în temeiul căreia se reține că statele membre pot adopta măsuri pentru colectarea taxei și dreptul de deducere a TVA -ului, ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de asigurare a executării corecte a unor astfel de obligații în sensul art. 22 alin. 7 din a șasea directivă, din moment ce dreptul comunitar nu împiedică statele membre să impună dacă este cazul măsurile legale pentru a fi anulat dreptul de deducere pentru achiziții intracomunitare efectuate de persoana impozabilă dacă acesta a fost exercitat cu nerespectarea obligațiilor prevăzute de lege ce reglementează în mod expres și inderogabil exercitarea acestui drept, instanța reține că în mod justificat administrația fiscală competentă a dat eficiență dispozițiilor art. 65 din Codul fiscal potrivit căruia „(1) „ Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal, reglementări care se coroborează cu dispozițiile art. 6 din Codul de procedură fiscală, prevederi legale care

conferă dreptul de apreciere organului fiscal care este îndreptățit să aprecieze în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția impusă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, astfel că, în considerarea faptului că reclamanta nu a făcut dovada evidențierii unor motive de nelegalitate a deciziei emise de organul fiscal competent în soluționarea contestației înaintate de petentă, iar înscrisurile depuse ulterior de care se prevalează reclamanta, nu pot fi avute în vedere în condițiile arătate, cerința legiuitorului fiind aceea de a prezenta documente justificative ce au stat la baza emiterii facturilor fiscale la momentul efectuării achiziției, tocmai pentru a putea fi verificate de organul fiscal în raport cu obiectul inspecției fiscale pentru a nu fi interpretat că sunt utilizate procausa, în speță fiind vorba despre o achiziție intracomunitară, cu atât mai mult legislația valorificată în cauză impune prezentarea documentelor justificative, lipsa acestora la momentul efectuării achiziției fiind sancționată cu nededucerea TVA-ului aferent operațiunii achiziției respective realizate de reclamantă.

Concluziile expertului contabil vor fi înlăturate de instanță deoarece constatările acestea nu sunt concludente și au fost infirmate de celelalte probe ale dosarului, respectiv calificarea ca documente justificative a unor documente ce conțin date incomplete sau contradictorii, precum lipsa unor mențiuni legal obligatorii, condiții legale ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a califica o operațiune realizată efectuată în folosul unei operațiuni taxabile.

Mai mult, nici obiecțiunile organului fiscal privitor la modul de calcul al obligațiilor fiscale apreciate a fi datorate în concluziile raportului de expertiză nu au fost soluționate de către expert, răspunsul acestuia nefiind relevant și concludent în condițiile în care deși organul fiscal invocă eroarea materială cu privire la calculul obligațiilor fiscale calculate de expert, în răspunsul la obiecțiuni expertul menține opinia inițială exprimată, respectiv că valoarea obligațiilor fiscale accesorii datorate de societate este de xxx lei (xxx lei decizie de impunere, xxx lei soluționarea contestație, xxx lei expertiza (fila 341 dosar) neaducând nici o lămurire cu privire la cele solicitate de organul fiscal, confuzia vădită fiind datorată în mod cert unei erori materiale la calcul accesoriilor

Cu privire la problema de drept ce a făcut obiectul dezbaterii și anume dacă în lipsa unui cod valabil de TVA, la momentul efectuării achiziției intracomunitare, poate fi exercitat dreptul de deducere a TVA aferent achiziției, problema ce a fost tranșată în considerentele valorificate, rămâne însă totuși nedezlegată întrebarea firească de ce în condițiile în care *organele de control vor permite deducerea TVA în cazul în care documentele contabile aferente achiziției nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate în conformitate cu prevederile art. 159 Cod fiscal*, reclamanta nu s-a prelevat de eficiența acestor norme legale în timpul controlului și nici în faza de soluționare pe cale administrativă a contestației conform dispozițiilor, art 159 Cod fiscal pentru a face dovada codului valid de TVA, justificarea acestuia în cursul judecății, neavând nici o bază legală care să confere reclamantei dreptul de a justifica deducerea TVA aferent achizițiilor realizate anterior.

Pe cale de consecință, pentru toate argumentele de fapt și de drept valorificate, instanța va respinge acțiunea formulată de reclamantă și va menține actul administrativ de soluționare a contestației și actul administrativ fiscal de impunere, ca legal și temeinic, emise de organul fiscal,

suma de XXX lei reprezentând TVA dedus nelegal, fiind legal datorată de către reclamantă cu accesorii legale aferente.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC XXX SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad , pentru anularea în parte a Deciziei nr. XXX/09.08.2011 emisă de către Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și pentru anularea în parte a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. XXX/08.04.2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad pentru suma de XXX lei din care XXX lei reprezintă TVA stabilit suplimentar și xxx lei reprezintă accesorii aferente.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 21 noiembrie 2012.

Președinte

Grefier

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.